

LBRIS

We know
books

KATHARINA E. VOLK

Wilma miez-de-Nucă

PRIMĂVARA
LA HOTELUL DIN COPAC

CU ILUSTRAȚII DE NORA PAEHL

UE UNIVERS
ENCICLOPEDI
GOLD

CUPRINS

Capitolul 1	
Dansuri de primăvară	9
Capitolul 2	
Curățenia de primăvară	18
Capitolul 3	
Târgul de schimb	26
Capitolul 4	
Invenția de primăvară a Amaliei	35
Capitolul 5	
Marinarul Gonzales	44
Capitolul 6	
Paștele la hotelul din copac	53
Capitolul 7	
Oaspeți suspecti	62
Capitolul 8	
Competiție de gimnastică și lecție de yoga	72

Capitolul 9

Biscuiți în formă de avion 80

Capitolul 10

O petrecere pentru Wilma 88

Capitolul 11

În vizită la doamna doctor Bufniță 96

Capitolul 12

Pereții care se cutremură 105

Capitolul 13

Mătușa Walli și fantoma 112

Capitolul 14

Stele căzătoare 121

1

DANSURI DE PRIMĂVARĂ

Un vânt rece de martie mătura crângul dintre micul râu și lanul de porumb, iar pe strada Ciuboțica-cucului numărul 7 ramurile nucului se aplecau în dreptul ferestrelor micului hotel din copac. Wilma Miez-de-Nucă își strânse mai tare șalul de lână în jurul umerilor, luă o înghițitură de cafea de castane și aruncă o privire afară. Câțiva fulgi de zăpadă dansau prin aer în acea dimineată.

– Primăvara pare că se va mai lăsa puțin așteptată, murmură ea.

Wilma era pe punctul de a întinde mâna după chibrituri pentru a aprinde focul în șemineu, când tocmai auzi pe cineva apropiindu-se de hotel cu pași repezi. Un moment mai târziu, o doamnă porc spinos intră în hotel. Își puse jos valiza roz și se uită în jur.

– Bine ați venit la hotelul din copac! Își salută Wilma noul oaspete. Dar iată că ați adus vremea rece cu dumneavoastră!

Doamna porc spinos încuviință din cap.

– Într-adevăr, spuse ea. În locul de unde sunt, Sicilia, este mult

mai cald decât aici. Numele meu este Giovana și sunt în drum spre casă. Aveți cumva o cameră de hotel disponibilă?

– Desigur, spuse Wilma. Vă putem oferi o cameră la primul etaj. Este foarte bine ferită de vânt, iar obloanele nu vor zdrăngăni atât de tare acolo.

Giovana zâmbi.

– Oh, probabil că voi zdrăngăni eu suficient, zise ea. Sper, totuși, că asta nu vă va deranja...

Doctorul Buhu, oaspete permanent al hotelului, tocmai se așeza pe locul său obișnuit din fața șemineului, unde îl așteptau deja o ceașcă de cafea și ziarul. De când bătrânul farmacist își petrecuse o noapte în camera de oaspeți din partea de est, cu mult timp în urmă, nu-și putea imagina un loc mai confortabil decât hotelul din copac al Wilmei, așa că se mutase definitiv acolo.

– Și despre ce fel de zdrăngănit este vorba? întrebă el. Zdrăngănit din dinți, de capace de oale, sau poate cu totul altceva?

Giovana râse.

– Zdrăngănit de pantofi. Sunt dansatoare de step și trebuie să mă pregătesc pentru următoarea reprezentație. Fiecare pas trebuie să fie perfect pe scenă, așa că vreau să exersez în liniște astăzi și să trec prin toate dansurile.

Wilma se arată uimită.

– Oh, sunteți dansatoare! Ce minunat!

După ce Wilma Miez-de-Nucă îi prepară Giovanei un ceai de ghimbir și doamna porc spinos dispăru, în sfârșit, în camera de hotel cu mica ei valiză, doctorul Buhu începu să-și răsfoiască enciclopedia.

– Aha, aha, murmură el. Dansul step provine din Irlanda și America, dar astăzi se dansează aproape peste tot în lume. De pantofii de dans sunt atașate niște plăci metalice. În felul acesta, poți auzi mai bine ritmul pașilor de dans.

Wilma, care strângea masa după micul-dejun, se opri brusc.

– Doctore Buhu, spuse ea, tocmai mi-a trecut ceva prin minte și îmi place foarte mult această idee.

– Și care ar fi aceasta?

– Vom organiza un festival de dans ca să atragem primăvara! În după-amiaza asta, chiar aici, la hotel! hotărî Wilma, radiind. Îi voi invita pe toți: pe Nobi, Balduin, Fiona și Amalia. Va fi atât de distractiv când vom dansa cu toții!

– Chiar toți? întrebă doctorul Buhu neîncrezător.

– Da, desigur, până și dumneavoastră, doctore Buhu! insistă Wilma.

Bătrânul farmacist clătină din cap.

– Nu pot să fac asta, zise el defensiv. Am încercat odată, când eram tânăr, iar partenera mea de dans se tot plângea pentru că o călcam pe picioare. Așa că mă tem că va trebui să vă descurcați fără mine.

El își ridică repede ziarul în dreptul ochilor, iar Wilma avu pentru o clipă impresia că voia să se ascundă în spatele acestuia.

Așadar, mica proprietară a hotelului porni grăbită în jos, pe treptele care duceau la subsol, și bătu la ușa apartamentului lui Nobi. Prietenul Wilmei, artistul-cârțiță, locuia chiar lângă pivnița ei de mulți ani și adesea picta și scria poezii până târziu în noapte. Wilma spera că era deja treaz. Într-adevăr, Nobi îi deschise ușa imediat.

– Bună, Wilma! Ce mai faci? o întrebă el.

– Azi organizăm un festival de dans, îi explică Wilma veselă. Și tu poți să dansezi puțin!

– Nuuu! mormăi artistul. Asta nu pot să fac! Să pictez și să scriu poezii da, însă nu pot dansa!

Oarecum dezamăgită, Wilma se întoarse la etaj. Voia să-l invite și pe Balduin. Castorul era tâmplar de meserie. Și el venise la hotel într-o zi ca oaspete și rămăsese în continuare. Atât de multe lucruri care necesitau reparații sau reconstrucții îi atrăseseră atenția, încât se apucase de treabă și, pur și simplu, nu mai plecase.

Wilma îl găsi în șopron, unde acesta inspecta uneltele de grădinărit.

– Balduin, dansezi și tu astăzi la festivalul de dans! începu Wilma să spună, fără să lase loc de discuție.

– Ce festival de dans? vru să știe castorul, surprins.

– Festivalul de dans de la hotelul meu, îi explică Wilma cu emfază. În după-amiaza aceasta!

Balduin clătină din cap.

– Eu nu pot dansa, spuse el. N-am mai dansat niciodată. Și nu cred că voi începe azi.

Fără alte cuvinte, Wilma se răsuci pe călcâie și plecă înapoi în hotel. Ajunsă în bucătărie, ridică telefonul ca să o sune pe prietena ei, Fiona. Veverița răspunse imediat. Când Wilma îi povesti despre ideea petrecerii dansante, Fiona începu să sară în sus și în jos, entuziasmată.

– Ideea este fantastică, Wilma! exclamă ea. Vom face asta!

– Din păcate, nu, oftă proprietara hotelului din copac. Se pare că nimeni nu vrea să participe.

– Oh, spuse Fiona. Ce păcat!

După ce închise telefonul, oarecum apatică, Wilma începu să măture în camerele de oaspeți.

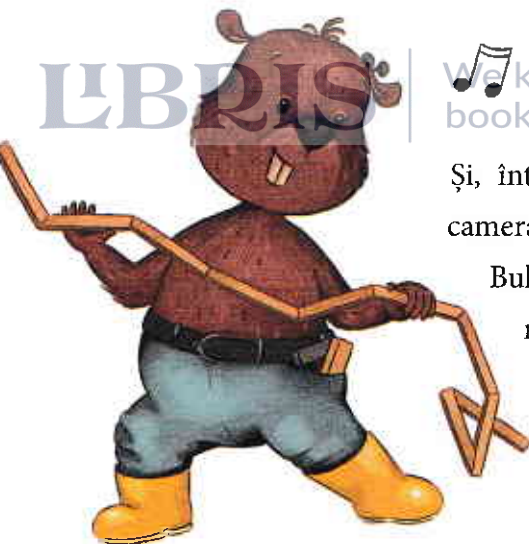
După-amiază, asculta zgomotul pașilor de dans, care se auzea din camera Giovanei, porcul spinos, când Fiona năvăli în hotel.

– Bună, Wilma, avem nevoie de spațiu! strigă ea. Mă poți ajuta să dau mesele și scaunele puțin laoparte?

– Dar de ce? întrebă prietena ei.

– Pentru festivalul de dans, desigur! răspunse Fiona. Vei avea o surpriză!

Wilma se uită la ea neîncrezătoare. Reușise prietena ei să-i convingă pe ceilalți, până la urmă?

Și, într-adevăr, imediat ce făcură loc în camera de zi, iată că Balduin, doctorul Buhu, Nobi și prietena Wilmei, porcul mistreț Amalia, intrară toți deodată.

Fiona se repezi în bucătărie, luă radioul Wilmei și-l conectă la postul care difuza întotdeauna cea mai bună muzică de dans.

– Începe Balduin! strigă ea, făcând gesturi ample către castor, care își așază cutia de scule în mijlocul ringului de dans. Acesta deschise capacul, scoase rigla pliabilă și o desfăcu până când a ajuns la fel de lungă ca Balduin însuși. Pe o melodie vioaie de vioară, castorul legănă rigla și se prefăcu că aceasta ar fi fost partenera sa de dans. Deodată, sări peste cutia de scule, făcu o piruetă și apoi sări înapoi. La final, se înclină.

– Aplauze pentru Balduin și dansul cutiei de scule! chiui Fiona.

– Bravo! strigă Wilma și fața i se luminează.

– Următorul este doctorul Buhu, cu dansul său cu pași mici! anunță veverița.

Doctorul Buhu ascultă la început, pentru scurt timp, muzica de pian care tocmai începea să se audă. Apoi lovi podeaua cu bastonul în ritmul muzicii, dansă în jurul bastonului în pași mici și săltăreți și chiar făcu câteva sărituri mici din când în când. Puțin găfâind, se înclină și el la final, iar toată lumea bătu din palme cu entuziasm.

Următorul era Nobi, care începu prin a recita o poezie:

– „Primăvara știe tot.
Vine numai atunci când
îi vede pe toți dansând,
mână în mână la un loc.”

Apoi cârțița merse în mâini pe o melodie orchestrală veselă,
fără să cadă nici măcar o dată!

– Dansul în mâini al lui Nobi! exclamă Fiona mândră, căci
exersase temeinic cu acesta.

– Minunat, Nobi! chicoti Amalia. Și eu vreau să încerc asta
curând.

Wilma aruncă o privire spre prietena ei.

– Și tu ai pregătit ceva? întrebă ea nerăbdătoare.

Amalia aprobă din cap.

– Veniți cu mine afară!

La auzul acestor cuvinte, cu toții își luară în grabă jachetele
groase și o urmară pe inventatoare, care îi conduse în spatele
hotelului. Acolo, peste iarnă, se formase în pământ o adâncitură,
care se umpluse cu noroi după ploaia abundentă din ultimele zile.

– Amalia vă va arăta dansul noroiului! strigă Fiona.

Abia acum observă Wilma că prietena ei
mistreț purta cizme de cauciuc astăzi. Și deja
sărise în baltă cu ambele picioare, cânta un
cântec vesel de primăvară și pășea prin noroi,
aruncând stropi prin aer. Doctorul

